

การประกันคุณภาพระดับ ASIAN

ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยในประเทศไทย สกอ. ได้ให้อิสระกับทางมหาวิทยาลัยในการพัฒนาหรือเลือกระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมและสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของมหาวิทยาลัย โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้นเอง ซึ่งระบบประกันคุณภาพระดับหลักสูตรตัวหนึ่งที่สามารถเทียบเคียงได้กับของ สกอ. คือ AUN QA (Asean University Network Quality Assurance) ซึ่งเป็นระบบประกันคุณภาพของอาเซียน มหาวิทยาลัยหลายแห่งในประเทศไทยที่มีความต้องการแข่งขันกับมหาวิทยาลัยอื่นๆ ในระดับอาเซียนจำนำ AUN QA มาใช้ โดย AUN QA จะมีเกณฑ์คุณภาพทั้งหมด 15 เกณฑ์ ในแต่ละเกณฑ์คุณภาพจะมีการประเมิน 7 ระดับ โดยเกณฑ์คุณภาพ 15 เกณฑ์มีดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
2. ข้อกำหนดของหลักสูตร
3. โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร
4. กลยุทธ์การเรียนการสอน
5. การประเมินผู้เรียน
6. คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ
7. คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน
8. คุณภาพผู้เรียน
9. การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน
10. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน
11. การประกันคุณภาพกระบวนการเรียนและการสอน
12. กิจกรรมการพัฒนาบุคลากร
13. ข้อมูลป้อนกลับจากผู้มีส่วนได้เสีย
14. ผลผลิต
15. ความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้เสีย

และนอกจากนี้หากจะพิจารณาจะเกณฑ์ตัวอื่นๆ ที่เป็นข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการพัฒนามหาวิทยาลัยยังพบว่าได้มีเกณฑ์ที่ถูกนำมาใช้เพื่อจัดอันดับมหาวิทยาลัย โดย QS University Rankings: Asia ได้กำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการจัดอันดับมหาวิทยาลัยชั้นนำของเอเชีย มีทั้งหมด 9 ตัว บ่งชี้ ได้แก่ ชื่อเสียงด้านวิชาการ, ชื่อเสียงจาก ผู้จ้างงาน, สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา, การอ้างอิงผลงานวิจัยต่อจำนวนงานวิจัย, การอ้างอิงผลงานวิจัยต่อคณะ, สัดส่วนของอาจารย์ต่างชาติ และ สัดส่วนจำนวนนักศึกษา ต่างชาติ และ สัดส่วนของนักศึกษาในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งผลของ

การจัดอันดับของ QS ในระดับเอเชีย มหาวิทยาลัยในประเทศไทยติดอันดับจำนวน 10 แห่ง โดยมี 3 มหาวิทยาลัยติดอยู่ในลำดับที่ 100 ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่